

COMUNICAT DEL PROFESSORAT DE LES ESCOLES DE PERSONES ADULTES DELS CENTRES PENITENCIARIS

Des de 1979, la llei diu que hi ha d'haver una escola a cada centre penitenciari. Després de 27 anys de competències encara no s'ha creat ni una sola escola a les presons catalanes.

En aquests anys:

Als nou centres penitenciaris tancats de Catalunya treballem quasi 100 mestres i passen per les aules més de 5.000 alumnes cada curs. Intentem oferir, des de fa anys, als homes i dones privats de llibertat, la possibilitat d'accedir com qualsevol altre ciutadà a una escola d'adults, que malgrat les dificultats, intenta ser una veitable escola. Sense suport, sense recursos i sense reconeixement. Avui, encara és l'hora que els nostres alumnes puguin ser avaluats a l'escola on estudien i pels mestres que hi treballen.

Sentim que el nostre treball i el dels nostres alumnes, homes i dones, ha estat ignorat i sovint poc respectat.

Quan demanem als nostres alumnes el que representa l'escola per a ells i elles ens diuen: "... aprenem la importància de tractar i ser tractats com una persona i no com un prè, amb respecte i dignitat. Aprenem a llegir i escriure millor, a expressar les nostres inquietuds i a entendre els nostres problemes..."

A la presó, l'escola és un tresor perquè preserva un espai per la persona, on hi cap la relació personal, de confiança i de suport, en front d'una relació més impersonal, de control i càstig, i sovint deshumanitzadora. L'escola, també a la presó, és un espai de llibertat, de serenitat, on un pot ser un mateix i es sent acompanyat i confortat, que és l'única manera que tenim les persones d'aprendre.

Què volem?

Avui estem aquí uns quants mestres de presons per dir-vos que totes les escoles, les vostres i les nostres, han de ser escoles públiques de persones adultes i com a tals han de ser reconegudes i dotades amb personal administratiu, amb un pressupost adequat a les necessitats i amb capacitat per oferir a les persones que ho desitgen tota l'oferta educativa que pugui contribuir a millorar les seves expectatives personals, laborals i socials.

L'administració ha de potenciar l'educació, especialment amb les persones amb risc d'exclusió, i més si estan sota la seva responsabilitat. Però, sobretot, ha d'oferir als ciutadans i ciutadanes, de qualsevol edat, la possibilitat d'una educació pública, gratuïta i de qualitat. És un dret que tenim tots i totes.

Moltes gràcies.
Barcelona 4-5-06
Cotxeres de Sants.